

A hazáért

Isten, ki szemedet mindig nyitva tartod,
Még a féregtől sem fordítod el arcod,
Látod a jövőndőt csak úgy, mint a multat,
Bölcs gondoskodásod soha el nem mulhat.
Nemzeteknek sorsát intézed egedből,
Vezeted napfényen, árnyékon keresztül:
Függjön tekinteted a mi bus hazánkon,
Minden porszemére Tőled áldás szálljon!

Te tudod legjobban: drága föld ez nekünk,
Minden talpalatját megáztatta vérünk.
Őseink porából fakad itt a fűszál,
Végig a levegőn az ő sóhajuk száll.
Századok keservét hordozza a szellő,
Magyar-gyász az égen a fekete felhő,
Tisza, Duna, Sajó könnyeinkből támadt,
Ó, nagy Isten, áldd meg a mi szép hazánkat!
Pósa Lajos.

Szülőföldem

Sohse láttam olyan szépet,	Sohse láttam olyan szépet,
Mint a Tisza télen,	Mint a Tisza nyáron!
Hóvirágos jégkoszoruk	Csillog-villog a víz tükre
Usznak szembe vélem.	Ezüst holdsugáron.
Mint hogyha egy vizi tündér	Valamennyi fénylő csillag
Mindig csak azt jonna,	Nézi magát benne,
S a Tiszában széjjelszórva	Olyan, mintha a Tiszában
Száz koszoru volna!	Ezer csillag lenne.

Ide jöjjön, aki szépet
Még sohase látott!
Idegen is megszereti
Szép Magyarországot!
Én Istenem, de jó is, hogy
Magyarnak születtem!
Tiszaparti akác lombja
Bólingat felettem!...

F. H. A.